

? διαβάστε
σήμερα

- 2 Το ημερολόγιο της προηγούμενης ημέρας
- 3 Anna - Lena Wibom
Τί θα δείτε αύριο.
- 4 Παρουσιάσεις.
Πρόσωπα και εικόνες του Φεστιβάλ
- 5 "Λίγο πριν το τέλος" στους Νέους Ορίζοντες
- 7 "Δέκα χρόνια μετά" - "Η ζωή που θά 'θελες" στο ελληνικό διαγωνιστικό
"Τράνζιτο" στο πληροφοριακό
- 8 Ο Νάνι Μορέτι στη Θεσσαλονίκη

Προς
ερωτώντες:
Απαντώ ότι δεν φοβάμαι τον ελληνικό κινηματογράφο, ούτε τον ιρανικό, ούτε τον πολωνικό, ούτε τον ιταλικό, ούτε τον βαλκανικό, ούτε τον αμερικάνικο. Απλώς βλέπω μόνο τηλεόραση."

Ο τσαλαπετεινός του Γουαϊόμινγκ

του Δημήτρη Ινδαρέ

Ο εικοσάχρονος Μιχάλης κάνει το άλμα της ενηλικίωσης του. Ευπνά στο κρεβάτι της Λήδας. Πρώτη φορά μόνος σε διαμέρισμα γυναίκας. Γνωρίζει όμως και τη Λία, που τον παρασύρει στον δικό της κόσμο. Ο Μιχάλης όμως είναι μπλεγμένος στο περιβάλλον του. Η μητέρα του στα σαράνταδύο της χρόνια περιμένει παιδί αγνώστου πατέρα, το αφεντικό του στα πενήντα πέντε του είναι ερωτευμένο και οι γυναίκες που πολιορκούν τον Μιχάλη όλο και κάτι να του κρύβουν. Έτσι οι σχέσεις του δεν είναι ουσιαστικές. Το πανεπιστήμιο τον αφήνει αδιάφορο. Πιάνει δουλιά σ' ένα συνεργείο, όπου θα γίνει τόσο φίλος με το αφεντικό του, που τον βλέπει σαν πατέρα του. Μέσα στη σύγχυση του ο Μιχάλης βρίσκει μια άκρη. Έχει αποδεχτεί κάποια πράγματα, που δεν

είναι συμβιβασμός, αλλά απελευθέρωση. Η ζωή συνεχίζεται, ο Μιχάλης είναι πιο σίγουρος για τα συναισθήματά του.

Ο Δημήτρης Ινδαρές είχε εντυπωσιάσει με τις δυό μικρού μήκους ταινίες "Η κυρία Έρση" (1987) και το "Κυνήγι της πάπας" (1990), με την οποία μάλιστα απέσπασε το Α' βραβείο ταινίας μικρού μήκους στο 32ο Φεστιβάλ Θεσσαλονίκης και τιμήθηκε με το βραβείο ποιότητας του Υπουργείου Πολιτισμού το 1992. Με την πρώτη μεγάλου μήκους ταινία καταπιάνεται με ένα σοβαρό θέμα και για τον τίτλο της δηλώνει: "Υπάρχει αυτή η συγκεκριμένη ράτσα τσαλαπετεινών που το 75% των σεξουαλικών πράξεων τις κάνει ο αρχηγός, ένα 15% οι επιτελείς του και ο υπόλοιπος αρσενικός πληθυσμός υποχρεώνεται σε εγκράτεια..." Π.Κ.

Ο Ταχυδρόμος

του Χε Τζιαντζούν (Κίνα, 1995)

Ο Ξιάο Ντού, αρχίζει μια νέα ζωή, όταν θα αντικαταστήσει τον ταχυδρόμο της περιοχής Ξινγκφού (Ευτυχίας) στα περίχωρα του Πεκίνου, που περιέπεσε στο παράπτωμα να διαβάζει τα γράμματα που μοίραζε. Οι γονείς του Ξιάο Ντού έχουν πεθάνει από καιρό, ζει με την αδελφή του, που τον φροντίζει. Η αδελφή του κάποια μέρα θ' αποκτήσει έναν φίλο, που σκέπτεται να τον παντρευτεί, ενώ στον σιωπηλό αδελφό της προσπαθεί να γνωρίσει μια από τις φίλες της. Αυτός στη νέα του θέση γνωρίζει την νεαρή κι αφανή Γιουντσίνγκ, που σφραγίζει τα

γράμματα και του τα παραδίδει. Διασκεδάσει μαντεύοντας το περιεχόμενό τους, από το γραφικό χαρακτήρα και το είδος του φακέλλου. Ο Ξιάο Ντού, κυριεύεται από περιέργεια. Παρακολουθεί ποιοί είναι οι παραλήπτες των γραμμάτων. Σύντομα, σαν να ακολουθεί την άγνωστη μοίρα του υπνωτισμένου, αρχίζει να διαβάζει τα γράμματα των ανθρώ-

πων της "Ευτυχίας". Ανακαλύπτει μια γυναίκα στο μπλοκ 2, η οποία είναι πόρνη και δέχεται πελάτες στο διαμέρισμά της και ένα νεαρό στο μπλοκ 4, ο οποίος είναι ομοφυλόφιλος και γράφει γράμματα σ' έναν άλλο νέο, που τον επιθυμεί πολύ, ενώ ο γιος ενός ηλικιωμένου στέλνει επιτελους το αναμενόμενο γράμμα, γνωστοποιώντας την αυτοκτονία του.

Ο Ξιάο Ντού, νιώθει πως πρέπει να επιβάλει τη δικαιοσύνη και αποφασίζει να επανορθώσει τις αδικίες της κοινωνίας. Επεμβαίνει στη ζωή των ατόμων που με τον τρόπο γνωρίζει... ώσπου ξεσπά η τραγωδία.

Ο Χε Τζιαντζούν, ανήκει στους νεότερους, ανεξάρτητους Κινέζους σκηνοθέτες, που διαδέχονται τη γνωστή "πέμπτη γενιά", τους Τσεν Κάιγκε, Ζαν Γιμού, Τσιαν Τσουανγκτσουάνγκ, των οποίων υπήρξε βοηθός πριν γυρίσει την πρώτη του μεγάλου μήκους ταινία "Κόκκινες χάντρες" (1993), που του χάρισε διεθνείς διακρίσεις. Οπως οι συνάδελφοι του Τσανγκ Γιουάν, Ουανγκ Τσιαοσουάι κ.α. τ' όνομά του φιγουράρει στη μαύρη λίστα των ανεπιθύμητων καλλιτεχνών για το επίσημο κράτος, ενώ οι ταινίες του είναι στη Κίνα απαγορευμένες.

Ο Χε Τζιαντζούν μακριά από τη θεματική της ιστορίας και της πολιτικής, εστιάζει το ενδιαφέρον του στη καθημερινότητα των απλών ανθρώπων, που αναγκάζονται να υπάρχουν στη σκιά της κοινωνίας, λόγω μιας ιδιαιτερότητας τους, που αποτελεί ακόμη ταμπού στη Κίνα. Πρόκειται για τη πορνεία, την ομοφυλοφιλία, τα ναρκωτικά, την αδυναμία ανθρώπινης επικοινωνίας. Ακόμη και η απλή απεικόνιση αυτών των καταστάσεων της σημερινής Κίνας αποτελεί ένα είδος τόλμης.

Π.Κ.

ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΗΣ ΠΡΩΤΕΥΟΥΣΑΣ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΗΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ 1997
ORGANIZATION FOR THE CULTURAL CAPITAL OF EUROPE THESSALONIKI 1997

Νικηφόρος Παπανδρέου

Καθηγητής
Θεατρολογίας στο Α.Π.Θ.

Η δυναμική ενός τομήνου πολυφωνικού προγραμματισμού έχει ήδη τα αποτελέσματά της. Θεωρώ πολύ σημαντικό που ξαναγέμισαν οι αίθουσες του φεστιβάλ, και κυρίως το γεγονός ότι, από χρόνο σε χρόνο, η παρουσία της φοιτητικής (και όχι μόνον) νεοθιάς στις προβολές είναι όλο και πιο μαζική. Αποδεικνύεται, ακόμα μια φορά, αυτό που ισχύει και για τη θεατρική ζωή της πόλης: στην καλλιτεχνική προσφορά είναι που έχουμε ελλείμματα, όχι στην ανταπόκριση του κοινού.

Νίκος Καλογήρου

Αν. Καθηγητής του Τμήματος
Αρχιτεκτόνων του Α.Π.Θ.

Για το Φεστιβάλ Κινηματογράφου θα μπορούσα να μιλήσω μόνο για τη σχέση του με την πόλη. Είναι ένας από τους πολιτιστικούς θεσμούς, ο οποίος στηρίζει τη Θεσσαλονίκη, και είναι ιδιαίτερα σημαντικό το γεγονός ότι φέτος επεκτείνεται και σε άλλες πόλεις του βορειο-ελλαδικού χώρου, συμβάλλοντας κατ' αυτόν τον τρόπο στην πολιτιστική ανάπτυξη της περιοχής. Θά 'θελα να πω ακόμα ότι η υποδομή του Φεστιβάλ σε σχέση με την πόλη, η οποία πρόκειται να βελτιωθεί όπως ξέρουμε τα επόμενα χρόνια, δίνει μια ευκαιρία ν' αποκτήσουμε επιτεύξεις στη Θεσσαλονίκη κάποιες σωστές κινηματογραφικές αίθουσες. Κατά την αποψη μου, θα έπρεπε να παραμείνουν διάσπαρτες σ' όλη την κεντρική περιοχή της πόλης.

Κώστας Λαχάς

Ζωγράφος - Λογοτέχνης

Αν το Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης δικαιώνεται στη συνείδηση των ελλήνων κινηματογραφιστών, αν αποκτά και διεθνή αξιοπιστία, οφείλει ταυτόχρονα ν' αποκτήσει και συνείδηση της ευθύνης του ως κρατικός οργανισμός που έχει ως έδρα του τη Θεσσαλονίκη, να αναδειχθεί δηλαδή σε πόλη καλλιτεχνικών και πνευματικών ζυμώσεων και διεργασιών, όχι μόνο για δώδεκα ημέρες αλλιά για δώδεκα μήνες, εξακτινώνοντας δραστηριότητες κινηματογραφικής παιδείας σε όλη την ενδοχώρα της Μακεδονίας και Θράκης.

Υ.Γ. Τα περί Κιλικίας και Φλώρινας είναι εξώφθαλμα παλαιά αντλήματα, πολιτικάντικες επιλογές.

Αγαπημένο μου Ημερολόγιο

Παρασκευή είναι ή μου φαίνεται;
Αλήθεια τί μέρα είναι; Ποιά είμαι εγώ; Χικ -συγνώμη- πώς έφτασα σπίτι μου; Ούτε που θυμάμαι. Το μόνο που μου έρχεται στο νου είναι ότι όταν έφυγα όλα ήταν μαύρα, σκοτάδι παιδί μου, όταν επέστρεψα θυμάμαι που βλαστημούσα γιατί δεν είχα μαζί μου γυαλιά ηλίου.

Και υπεύθυνος για το σημερινό μου χάλι. Ποιός άλλος; Ένας είναι ο Εϊπίδης. Ο άνθρωπος κατάφερε και έκανε το καλύτερο πάρτυ των

Η "ψυχή" των Νέων Οριζώντων
Μαρία Γκολφινούπουλου

τελευταίων 5 χρόνων. Οι Νέοι Οριζόντες μας περίμεναν στο ΜΥΛΟ. Εμείς όμως δεν περιμέναμε τέτοιο χαμό. Στην αρχή είμασταν στριμωγμένοι-συγνώμη, το χέρι σας είναι αυτό; -αργότερα άλλοι ανέβηκαν πάνω στα τραπέζια, άλλοι όπου τέλος πάντων επιθυμούσαν και καταφέραμε να μην ξεχωρίζουμε το μπαρ από το πέτρινο και το πέτρινο από το μπαρ από το πέρα δώθε. Ο Μορέτι πήγε στην ΑΠΟΘΗΚΗ ν' ακούσει Μητροπάνο και ξετρελλάθηκε, μετά κάποιον τον σήκωσαν και χόρεψε τοιφετέλι. Ο Δημόπουλος έκανε το φωτογράφο μας λάσπη από τη στεναχώρια διότι χόρευε (σείκ να το πούμε, χάλι-γκάλι κάτι τέτοιο τέλος πάντων) με την Ολλανδέζα πρωταγωνίστρια της "Μικρής αδερφής", ο Εϊπίδης

πανευτυχής γιατί όλοι περνούσαμε καλά και ο Κιούκας... θου Κύριε...

Τελικώς το διαλύσαμε την ώρα που τα βαμπίρ είχαν ήδη πέσει στον σκοτεινό τους ύπνο. Γύρω στις 7. Εμείς το σκουπίσαμε το κατάστημα. Το ΓΕΛΙΟ πάντως έπεσε έξω στην πόρτα. Ορισμένοι από την υπερβολική κατανάλωση νέκταρ, είχαν ξεχάσει σε ποιο σημείο άφησαν τ' αυτοκινητά τους. Έτσι έφυγαν με ταξί και γύρισαν αργά το απόγευμα για να τα πάρουν.

Πότε επιτέλους θα εργαστείς; Μου βάζει χέρι η συνείδησή μου, αλλά λίγο το στομάχι μου, λίγο η έμφυτη τάση που έχω για κοπάνη πηγά στα Λαδάδικα. Εκεί τρία σουζερί μας πρόσφεραν απανωτούς στομαχικούς οργασμούς. Ζωντανή μουσική. Ο Φούντας να χορεύει ζεμπεκιά, ο Δημόπουλος να μετρά πόσα σουβλάκια έφαγε και η έκπληξη της ημέρας. Ο Δημήτρης Κολλάτος. Δεν μοίραζε χαστούκια αλλά τριαντάφυλλα, δεν απειλούσε, χαμογελούσε. Πολύ τον χαρήκαμε σ' αυτή τη βερσιόν του.

Γενικώς είμασταν μια καταπληκτική παρέα και είμασταν όλοι. Οι άνθρωποι που κάλυψαν το φεστιβάλ, οι άνθρωποι που δούλεψαν στο φεστιβάλ, αυτοί που δούλεψαν για το φεστιβάλ και ορισμένοι που μας δούλεψαν όλους...

"Είμαι το νούμερο 8, όλοι με ξέρουν με αυτό"

Το τραγούδι του Μαρκόπουλου έχει βάση στην προκειμένη περίπτωση. Μόνο που εγώ δεν έχω νούμερο. Είμαι ΝΟΥΜΕΡΟ από μόνη μου. Δεν ξέρω αν στην ψυχή των κινηματογραφιστών μπήκε μια ηλιαχτίδα αλλά οι της ΕΡΤ το είπαν. Το 1,5% από τα ακαθάριστα έσοδα του κρατικού μας καναλιού θα δοθεί για τον κινηματογράφο ενώ η ΕΡΤ παραχωρεί και τα στούντιο επεξεργασίας στην 7η τέχνη. Κατά τα άλλα το κρατικό μας κανάλι είναι το μόνο που στηρίζει τον κινηματογράφο ... και άλλα παρόμοια. Αυτά από την πρώτη συνέντευξη Τύπου. Μετά, ανακοινώθηκαν ποιά βραβεία

θα δοθούν και τα χρηματικά έπαθλα ενώ συνεντευξιασθήκαμε και με τον Νάνι Μορέτι που μας προέκυψε αυτοδίδακτος, ευχάριστα έκπληκτος για το βιβλίο προς τιμήν του που εξέδωσε το Φεστιβάλ. Οι ται-

Στο πάρτυ των Νέων Οριζώντων στο ΜΥΛΟ...

...Χόρευαν και οι "νέοι" και οι "παλιοί"

νίες του; Προσωπική ψυχολογική επένδυση, συνδυασμός κωμικού και δραματικού, μια και η ζωή όλων μας είναι έτσι. Αιθουσαρχής και το χέρι βοήθειας σε κάθε νέο σκηνοθέτη.

Το βράδυ στις 8 πήγε στο ΜΑΚΕΔΟΝΙΚΟΝ για να προλογίσει την ταινία του "Η λειτουργία τελείωσε". Γεράτ ως εκεί που δεν παύει η αίθουσα. Το κοινό του φανατικοί ΜΟΡΕΤΙΚΟΙ είχαν φέρει φωτογραφικές μηχανές για να μη χάσουν την εικόνα του. Και ο ίδιος μόλις πήγαινε να μιλήσει και άκουγε τα κλικ, σταματούσε "είμαι πολύ ματαιόδοξος και θέλω να βγαίνω καλός στις φωτογραφίες. Κατά συνέπεια ή θα φωτογραφίζομαι ή θα μιλώ". Είπε στους λάτρεις του ότι μπορεί να έχει 7 ταινίες στο ενεργητικό του αλλά αυτός θεωρεί ότι ουσιαστικά υπάρχουν 7 κεφάλαια της ίδιας ταινίας.

Η γύρα στις αίθουσες έδειξε το ΛΑΟΥΡΑ να μας κουνά το μαντίλι, τον ΕΣΠΕΡΟ να βλέπει πολύ κόσμο στις "Μικρές κυρίες" του Άρμστρογκ, το ΜΑΚΕΔΟΝΙΚΟΝ

να κόβει εισιτήρια στις ταινίες του Μορέτι αλλά και στη "Τελοία κωμωδία" του Μάρκοβιτς, ενώ στο ΠΑΛΛΑΣ το "Σύνημα" είχε λίγο κόσμο αλλά η ταινία άρεσε, και η ταινία του Theo Van Gogh "06 90" καταχειροκροτήθηκε. Το κλου της βραδιάς; μα φυσικά Η ΤΑΙΝΙΑ ΕΚΠΛΗΞΗ που προκάλεσε κατάπληξη και σε κάποιους παρολίγον αποπληξία. "Frisk" ο τίτλος της, από τον Καναδά η καταγωγή της. Πολλοί έφυγαν στην αρχή, άλλοι στη μέση, όσοι έμειναν τη θεώρησαν καλή αν και ιδιαίτερα τολμηρή.

Τέλος στην ΕΜΣ ένα έγινε αντιληπτό. Πολλές κάρτες χρυσά μου παιδιά, κάρτες χωρίς φωτογραφίες, προσκλήσεις χωρίς κάτι επάνω! 105 εισιτήρια είχαμε στο "Ράδιο Μόσχα" του Νίκου Τριανταφυλλίδη, 164 προσκλήσεις. 192 εισιτήρια στο "Κοντά στον Παράδεισο" του Κωνσταντίνου Γιάνναρη, 321 προσκλήσεις. Καλά τώρα, περιττό να σας πω ότι στην ταινία αυτή δημιουργήθηκε μέγας πανικός. Καρφίτσα δεν έπεφτε ενώ εξίσου καλά πήγε και η ταινία του Κατακουζηνού "Ζωή". Αρκετοί τέλος πήγαν μεσημέρι-μεσημέρι για να δουν και να καταχειροκροτήσουν τις βραβευμένες ταινίες μικρού μήκους του Φεστιβάλ Δράμας.

Ένα δράμα η ζωή μου. Ο μουστακαλής τη γλιτώσε σαν το πανό του

Στο υπαίθριο φαγοπότι στα Λαδάδικα
πλούτος στα εδέσματα, φτώχεια στα πιάτα

φεστιβάλ στην ΕΜΣ. Ο Κολλάτος δεν είχε βρει τη σκάλα κι εγώ αντί για μαχαίρι, μονίμως έβρισκα ένα ποτήρι στο χέρι. SORRY BOSS...

Kleopatra Patlaki

(αφού το "Διεθνές" δεν έφυγε ακόμη)

MELISSANTHI

ΕΜΠΝΕΥΣΗ

Ονομασίας Προελεύσεως Ανωτέρας Ποιότητας.
Το κορυφαίο ελληνικό λευκό με παγκόσμια αναγνώριση, αποκλειστικά από τις ελληνικές ποικιλίες Ασύρτικο και Αθίρι.
Δημιουργήθηκε σύμφωνα με τους πιο απαιτητικούς κανόνες οινοποίησης στον DOMAINE CARRAS, το μεγαλύτερο ενιαίο αμπελώνα στην Ευρώπη.

DOMAINE CARRAS
Η ΤΕΧΝΗ ΤΗΣ ΟΙΝΟΠΟΙΗΣΗΣ

Anna - Lena Wibom

Παραγωγός, μέλος της Κριτικής Επιτροπής του Διεθνούς Διαγωνιστικού

1. Συμμετέχετε σε πολλά φεστιβάλ σ' όλο τον κόσμο. Ποιά η γνώμη σας για το σύνολο των ταινιών στα Φεστιβάλ σε σχέση με τις ταινίες Τέχνης;

Υπάρχουν δύο αγορές στον κινηματογράφο και τα φεστιβάλ γενικώς φιλοξενούν αρκετές ταινίες τέχνης. Πιστεύω ότι τα φεστιβάλ είναι κυρίως μια βιτρίνα για φιλόδοξες ταινίες τέχνης. Υπάρχουν ταινίες που δεν φθάνουν ποτέ στο εμπορικό κύκλωμα, έχουν, όμως, μεγάλη διάρκεια ζωής ταξιδεύοντας σ' όλο τον κόσμο και συμμετέχοντας στα Φεστιβάλ. Και πιστεύω ότι το Φεστιβάλ της Θεσσαλονίκης έχει πολλές ομοιότητες με όλα τα υπόλοιπα, καθώς προβάλλει φιλόδοξες και ενδιαφέρουσες ταινίες.

2. Πιστεύεται ότι υπάρχουν αρκετές μη εμπορικές ταινίες για να καλύψουν τα φεστιβάλ;

Θα έλεγα ότι το 90% των ταινιών που γυρίζονται είναι μη εμπορικές, με την έννοια ότι δεν βγάζουν τα λεφτά τους στο εμπορικό κύκλωμα. Σύμφωνα με τις στατιστικές μόνο μία στις δέκα ταινίες βρίσκει το δρόμο για τα εμπορικά κυκλώματα. Υπάρχουν, λοιπόν, ταινίες που μπορεί να είναι ποιητικές, αλλά δεν είναι εμπορικές.

3. Και γιατί συμβαίνει αυτό;

Δεν θα έλεγα ότι φταίνει οι ταινίες. Απλώς τα γραφεία διανομής σήμερα επιδιώκουν μεγαλύτερη ποιότητα, με αποτέλεσμα οι πολύ πετυχημένες ταινίες να καταλαμβάνουν όλες τις θόκες, ενώ αντίθετα αυτές που δεν τυγχάνουν μεγάλης αποδοχής από το κοινό δεν έχουν καμία ευκαιρία. Αργότερα, βέβαια, έχουν την ευκαιρία να προβληθούν στην τηλεόραση και φθάνουν στο κοινό με άλλα μέσα, κυρίως μέσω της τηλεόρασης και του βίντεο.

4. Θα ήθελα ένα σχόλιό σας για το Φεστιβάλ Κινηματογράφου της Θεσσαλονίκης.

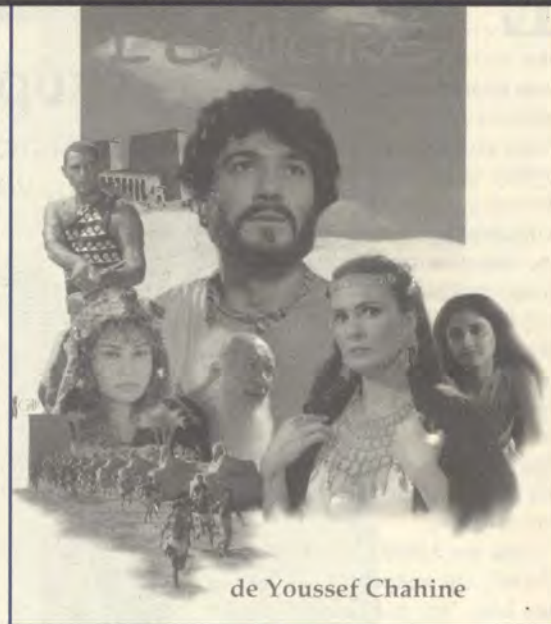
Απ' ό,τι έχω δει, πιστεύω ότι φιλοξενεί πολύ ενδιαφέρουσες και τυπικά φιλόδοξες ταινίες τέχνης.

"Ο Μετανάστης"

του Γιουσέφ Σαχίν (Αίγυπτος 1994)

Τρεις χιλιάδες χρόνια πριν, ο Ραμ ξεκινά για το κέντρο του πολιτισμού, την Αίγυπτο των Φαραώ. Ονειρεύεται να αλλάξει το τρόπο της ζωής του. Ενάντια στις επιταγές της φυλής του, ονειρεύεται ν' αλλάξει τη σκέψη του, τη ζωή του. Στη νέα γη το πρώτο που αντιμετωπίζει, είναι η μοναξιά του ξένου. Ο νέος κόσμος θα γίνει δικός του μόνο με το κουράγιο που διαθέτει. Το επόμενο εμπόδιο είναι το πάθος της γυναίκας, που θα τον υποθετήσει ως γιό της. Το πάθος που θα αναστατώσει το σπίτι της. Το τρίτο και κυριότερο είναι η ανάμειξη του στον πόλεμο μεταξύ των σοφών οπαδών του Θεού Άμμωνα και των ακολούθων του Άτωνα, Θεού του ήλιου. Στον αγώνα αυτό ο Ραμ δημιουργεί την προσωπική του ιδέα περί ηθικής. Απομένει να δούμε αν θα πετύχει το σκοπό του...

Ο Γιουσέφ Σαχίν (1926) μεγάλωσε στην Αλεξάνδρεια ανάμεσα σε πολλές φυλές και θρησκείες. Ήταν μια εποχή ειρήνης και ομόνοιας. Δεκατεσσάρων χρονών ήθελε να χορεύει όπως ο Τζίν Κέλλυ. Αργότερα ήθελε να είναι Τζον Γκίλκουντ στο ρόλο του Άρλετ. Το περιβάλλον της οικογένειάς του ήταν χριστιανικό και η παιδεία του γαλλική. Σε ηλικία 21 ετών επιστρέφει στη πατρίδα του ως σκηνοθέτης με σπουδές στο γνωστό θέατρο Πασαντένα και δασκάλους τον Λεονόρ Σανγούας και Ρόμπερτ Πρέστον. Έζησε όλες τις πολιτικές ταραχές της χώρας του. Στις ταινίες του έδωσε όλη την κοινωνική και πολιτική εξέλιξη της δεκαετίας του 60. Οι περισσότερες ταινίες του έχουν βραβευθεί κι αναγνωρισθεί διεθνώς. Σήμερα βλέπει τους ανθρώπους να καταλαμβάνονται από φανατισμούς, να αποδιώχνουν την ηθική και να καταλήγουν θύματα της βίας και του μίσους. Με την ταινία του θέλει να αναδείξει τις αξίες που ενώνουν τους ανθρώπους, την ηθική

de Youssef Chahine

του ατόμου, που δίνει αγάπη κι έχει το δικαίωμα να λάβει αγάπη, ανεξάρτητα από πίστη, γλώσσα, ταυτότητα. Μια οικουμενική ταινία που υπηρετεί το δίκαιο, την ηθική, την ανεκτικότητα των ανθρώπων, καταδείχνοντας την απουσία του θείου νόμου, την επικράτηση της διαφθοράς και του ψέμματος.

Στον "Μετανάστη" υπάρχει όλη η σκέψη του Γιουσέφ Σαχίν, που τον κατέστησε σοφό άνθρωπο και σημαντικότερο κινηματογραφιστή όλου του αραβικού κόσμου. Ταυτόχρονα έχει χαρακτηριστεί και ως το "enfant terrible" του κινηματογράφου της Μέσης Ανατολής. Η ταινία του ήταν μέχρι πρόσφατα απαγορευμένη στην Αίγυπτο. Γεγονός που έχει ξαναζήσει ο Σαχίν με άλλες ταινίες του, παρόλα αυτά ποτέ δεν λύγισε και συνεχίζει να κάνει ταινίες.

Π.Κ.

Π Ρ Ο Γ Ρ Α Μ Μ Α Π Ρ Ο Β Ο Λ Ω Ν

Σάββατο 11/11

ΕΜΣ

17.00'
I.C.
Ο Ταχυδρόμος
Youchai, 101'
He Jianzun, China, 1995, eng.subt.

19.00'
N.I.
Τράνζιτο, 105'
Tranzito
Isabella Mavraki, Greece, 1995

21.00'
I.C. - N.C.
Ο τοσαπετεινός του Wyoming
Like a Prairie Cock in Wyoming, 82'
Dimitris Indares, Greece, 1995

23.00'
N.C.
Δέκα χρόνια μετά, 61'
Ten Years After (doc.)
Popi Alkouli, Greece, 1995

Η ζωή που θάθελες, 63'
The Life You Hoped For (doc.)
Yannis Ikonomides, Greece, 1995

ΕΣΠΕΡΟΣ

12.45'
Η σχολική μας ηλικία
Our School Age, 65'
Dionysis Andronis
Greece, 1995

Η μαυρομάτα
The Raisin, 71'
Dimitris Spyrou, Greece, 1995

15.15'
MORETTI
Το πράγμα
La cosa, 60', Italy, 1990

16.30'
N.H.
Σούπερ πολίτης Κο
Chau si da kuo min
Jen Wan, Japan, 1995, eng.subt.

19.00
CACOYANNIS
Ερόικα
Our Last Spring, 121'
Greece, 1960, gr.eng.speaking

21.15'
N.I.(R)
Ο χαμένος θησαυρός του Χουρσίτ
Πασά, 84'
The Lost Treasure of Hursit Pasha
Stavros Tsiolis, Greece, 1995

23.00'
Av.Pr.
Ο Ουσάρος στη στέγη, 135'
Le Hussard sur le toit
Jean-Paul Rapeneau
France, 1995

ΜΑΚΕΔΟΝΙΚΟΝ

14.00'
B.S. (R)
Το μυστικό πρόσωπο
Gizil Yuz, 115'
Omer Kavur, Turkey, 1993

16.15'
I. C. (R)
Κοντά στον παράδεισο
Three steps to Heaven, 90'
Constantin Giannaris
Great Britain, 1995

18.00'
MORETTI (R)
Χρυσά όνειρα
Sogni d'oro, 105', Italy, 1981

20.00'
I.C. (R)
Μπάι-μπάι
Bye-Bye, 105'
Karim Dridi, France, 1995

22.00'
I.C.-N.C. (R)
Ο τοσαπετεινός του Wyoming, 82'
Like a Prairie Cock in Wyoming
Dimitris Indares, Greece, 1995

23.30'
N.I. (R)
Ράδιο Μόσχα, 93'
Radio Moscow
Nicos Triandafyllides, Greece, 1995

ΠΑΛΛΑΣ

13.00
Σαλάμ σινεμά
Salaam Cinema, 75'
M. Makhmalbaf, (1995) Iran

15.00
Ο διάβολος ποτέ δεν κοιμάται
El diablo nunca duerme, 87'
Lourdes Portillo
(1994) USA Mexico

17.00
Ψευδαισθηση
Maboroshi no hikari
Hirokazu Kore Eda, 110' Japan (1995)

19.00
Από το ημερολόγιο της Τζην
Σιμπεργκ
From the Journals of Jean Seberg
Mark Rappaport 97', (1995) USA

21.00
Σελλιλόιντ Κλοζετ
The Celluloid closet
P. Epstein, J. Friedman
102' (1995) USA

23.00
Η κωμωδία του Θεού
A comedia de deus
Joao Cesar Monteiro 165', (1995)
Portugal

Κυριακή 12/11

ΕΜΣ

21.00
Τελετή απονομής βραβείων
Awards ceremony

ΕΣΠΕΡΟΣ

12.30'
CACOYANNIS (R)
Ερόικα, 121'
Our Last Spring
Greece, 1960, gr.eng. speaking

14.45'
N.C.(R)
Δέκα χρόνια μετά, 61'
Ten Years After (doc.)
Popi Alkouli
Greece, 1995

Η ζωή που θάθελες
The Life You Hoped For, 63'
Yannis Ikonomides
Greece, 1995

17.00'
N.H.(R)
Μετάλλο και μελαγχολία
Metaal en melancholie, 80'
Heddy Honingman
Netherlands, 1993

18.45'
N.I.(R)
Τράνζιτο, 105'
Tranzito
Isabella Mavraki
Greece, 1995

20.45'
N.H.(R)
Από το ημερολόγιο της Τζην
Σιμπεργκ
From the Journals of Jean Seberg, 97'
Mark Rappaport
U.S.A., 1995

22.45'
CACOYANNIS (R)
Αλέξης Ζορμπάς, 142'
Zorba the Greek
Greece, 1965, eng/gr. speaking

ΜΑΚΕΔΟΝΙΚΟΝ

14.00'
I.C. (R)
Ο ταχυδρόμος
Youchai, 101'
He Jianjun
China, 1995

16.00'
MORETTI (R)
Η λειτουργία τέλειωσε
La messa e finita, 95'
Italy, 1985

18.00'
B.S. (R)
Ο γεροισιαστής των σαλιγγαριών
Senatorul melcilor, 100'
Mircea Daneliuc
Romania, 1995

20.00'
I.C. (R)
Ταξίδι ενοχής
Guiltrip, 90'
Gerard Stembridge
Ireland, 1995

21.45'
I.C. (R)
Βρωμόπαιδο
Sale gosse, 90'
Claude Mourieras
France, 1995

23.30'
I.C. (R)
Παλούκαβιλ
Palookaville, 93'
Alan Taylor
U.S.A., 1995

ΠΑΛΛΑΣ

13.00'
Σούπερ Πολίτης Κο
Chau ji da kuo min, 121'
Jen Wan
(1995) Taiwan

15.00
Ο ποδηλάτης
Bicycleran, 75'
M. Makhmalbaf
(1989) Iran

17.00
Η γυναίκα με το μπλε βέλο
Rusari-ye abi, 85'
Rakhshan Bani-Etenad
(1995) Iran

19.00
Δεκάξι-μηδέν-εξήντα
Dezesseis sero sessenta, 86'
Vinicius Mainardi
Brazil (1995)

21.00
Το κλειδί
Kelid, 70'
Ebrahim Forousesh
(1986) Iran

23.00
06, 90'
Theo van Gogh
Netherlands, 1994

ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΕΙΣ

Σταύρος Τσιώλης

σκηνοθέτης της ταινίας

"Ο χαμένος θησαυρός του Χουρσίτ Πασά"

νει την τηλεόραση να 'ρθει κάτω στην Αρκαδία για δύο μήνες. Όλοι είναι μέσα στα σήριαλ. Βεβαίως ξεκινήσαμε για μια ταινία ηθοποιών, πολλών μάλιστα, ταινία για τη Βάνα και την Τόνια Καψάλη. Ένας-ένας δεν μπορούσε, πού νά 'ρθουν τώρα σε μια μικρή παραγωγή. Κι ύστερα μου λες για κανόνες.

Έχουμε τρεις χιλιάδες παιδιά στην ηρωίνη. Θα δώσουν σε τριακόσια μεθαδόνη. Τί έγινε; τί θα σώσει; Λέω πως μόνοι μας θα προχωρήσουμε, όπως οι έντεκα δραπετές, να δούμε πως θα βρουν την άκρη.

Ναι η ταινία είναι άτεχνη, ηθελημένα βρε παιδιά. Λέει η προκριματική επιτροπή "δεν τήρησε το σενάριο". Τί σενάριο βρε παιδιά; τί προθέσεις; Ο κινηματογράφος είναι άγνωστο πράμα. Μπαίνεις κι όπου σε βγάλει. Ο κινηματογράφος έχει κανόνες, ο Μαρξισμός έχει κανόνες, το ΠΑΣΟΚ έχει κανόνες. Και πού μας βγάλανε αυτοί οι κανόνες; Τώρα μπορεί να έλθει ένας Κινέζος και να του αρέσει η ταινία. Κι αυτοί είναι μέσα στις πλημμύρες, στους τυφώνες, χάνονται. Έτσι είναι εδώ, γίνεται χαμός. Ότι βγει. Μα εδώ είναι ένας πόνος η ταινία, που βγαίνει. Για τον Βακαλόπουλο.

Είναι μια αδέσποτη ταινία αυτή. Θέλετε να σας πω ότι μετάνιωσα που την έκανα; Είναι πιο γυμνή από τη πραγματικότητα. Πότε θα πιάσουμε αυτή τη πραγματικότητα; Ε, στην επόμενη ταινία πάντα.

Π.Κ.

Βασιλική Ηλιοπούλου

σκηνοθέτης της ταινίας

"Με μια κραυγή"

1. Όπως και στη βραβευμένη σας ταινία "Πέρασμα" (1990) βλέπουμε ότι και τώρα το θέμα που σας αφορά είναι η τύχη των νέων ανθρώπων σε περιθωριακές κοινωνικές καταστάσεις. Η ματιά σας είναι κριτική;

— Με την δεύτερη ταινία μου **"Με μια κραυγή"** δεν θέλησα να κάνω κοινωνική κριτική, ούτε να δείξω πόσο καταπιεστικά είναι τα ορφανοτροφεία και γενικότερα τα σωφρονιστικά ιδρύματα της χώρας μας. Για μένα αποτελούν ένα φυσικό φόντο στο οποίο κινούνται οι πρωταγωνιστές μου, που είναι παιδιά με άχαρη ζωή και ακόμη πιο σκοτεινό μέλλον. Άτομα που βιώνουν το περιθώριο, που είναι γέννημα της κοινωνικής περιφέρειας, που είναι άνθρωποι όντα της μοναξιάς, της σιωπής, της απόγνωσης.

2. Οι ήρωές σας, δύο παιδιά μόνα τους μέσα στο θολό τοπίο της ανωνυμίας, της απουσίας θαλπωρής από κάθε πλευρά, μιας ζωής χωρίς όρια...

Ναι, η Ζωή και ο Λου, οι δύο μικροί ήρωές μου μεγάλωσαν χωρίς τη θαλπωρή της οικογένειας και ανέπτυξαν μια ιδιαίτερη σχέση μεταξύ τους, η οποία αργότερα αποθροείται μέσα στα ιδρύματα. Έτσι αρχίζουν ν' αναζητούν τη νεανική πρώτη τους αθωότητα. Τη βρίσκουν

όμως μόνο στο τέλος, όταν αποφασίζουν να εξαφανιστούν στο μέλλον, στον χρόνο.

3. Το θέμα, αλλά και η ταινία σας δείχνουν να είναι απαισιόδοξα. Εικονογραφούν την εικόνα του σήμερα;

Όχι, η ταινία μου θέλω να είναι αισιόδοξη. Τα παιδιά αυτά έχουν μια ιδιαίτερη ψυχική και σωματική σχέση μεταξύ τους, ακολουθώντας τους νόμους της φύσης και όχι των ανθρώπων. Έχουν αναπτύξει τη σχέση αυτή με τις αισθήσεις τους, όπως την όσφρηση και την αφή. Έχουν μια δύναμη, όπως έχουν και μια προδιάθεση για αλληλεγγύη, έχουν τις ίδιες εμπειρίες και τις ίδιες ικανότητες. Μου αρέσει αυτή η σχέση των κορμιών τους, η δύναμή τους, το αίσθημα κοινότητας που ζουν και δημιουργούν μεταξύ τους. Και προπαντός το ότι αυτοί, οι δυο μικροί μου ήρωες, είναι άνθρωποι που υπερβαίνουν τα συνηθισμένα. Τέτοια άτομα μ' ενδιαφέρουν και αποτελούν άξονα της θεματικής μου στις ταινίες μου.

Π.Κ.

την αίτησή μας στο Κέντρο, πήραμε το μερίδιό μας. Εγώ έχω κατά νου μου πάντα τους νόμους, τώρα νά, τους παραβήκαμε, αυτό σημαίνει ότι κάπου μπατάραμε, ποιος όμως θά 'ρθει να μας πει πως να ζήσουμε, πως να σκεφτούμε. Ο Ανδρέας, ο Μητσotάκης, που ... Όλα έχουν χαθεί. Τί λέτε τώρα; Πήγαμε για το γύρισμα, φθάσαμε στην Αρεόπολη, στο μπαρ και βρήκαμε τα κορίτσια, τις Ρωσίδες. Ωραία είναι εδώ, συμφωνήσαμε όλοι και κάναμε πρώτη δουλειά. Με μια λήψη όλα κάτω. Γιατί ξέρεις στη δεύτερη λήψη ο ερασιτέχνης γίνεται ηθοποιός. Ψυλλιάζεται πως κάτι λάθος έκανε και προσπαθεί να γίνει ηθοποιός, οπότε τα χαλάει όλα.

Γιατί χρησιμοποιώ ερασιτέχνες; Μα ποιος επαγγελματίας σήμερα αφή-

Είμαστε μια ομάδα, ο Αλέκος παραγωγός, ο Αργύρης, ο Βασίλης, ο Μαρίνος, ο Χάρης, όλοι καλοί είμαστε έτοιμοι. Να δούμε τώρα η ταινία τι θά 'ναι. Τη νύχτα που ταξίδευα για δω σκέφτόμουν την απόληξη στην ερώτηση που σίγουρα θα 'ρχόταν πρώτη. Απάντηση δεν βρήκα. Εννοώ πως νοιώθω που είμαι στο πληροφοριακό. Εκεί με μπλοκάρειαν της προκριματικής. Έτσι άρχισα να γράφω τραγούδια. Να τα χαρίσω, ένα στη Κοταμανίδου, ένα στον Αγγελόπουλο. Ο Θόδωρος ξέρετε κρατάει τα κλειδιά των Καννών. Μπαίνει, βγαίνει οπότε θέλει. Να του χαρίσω ένα τραγούδι, να του πω να μας προωθήσει στις Κάννες. Αλλά ο Θόδωρος δεν βάζει κανέναν άλλο στις Κάννες, έτσι κι αλλιώς.

Λέω του Αλέκου, να κάνουμε τον "Λάκη", την επόμενη κωμωδία και μου λέει: "όχι άλλη κωμωδία, πάλι στο πληροφοριακό θα πάμε". Να σας πω εδώ υπάρχει ένας παραγωγός, που μπορείς να τσακωνέσαι, γιατί καλές ταινίες χωρίς τσακωμούς με τον παραγωγό δεν βγαίνουν. Το Ε.Κ.Κ. σου δίνει χρήματα και δεν έρχεται ποτέ να δει τί κάνεις, τί ταινία έβγαλες. Σου έχουν μια μυστήρια εμπιστοσύνη αυτοί οι άνθρωποι, τί να σου πω. Ρωτήστε με να σας πω για τον καινούριο δίσκο της Πίτσας Παπαδοπούλου. Όχι για ταινίες και σενάρια. Σενάρια βρε παιδιά έχουμε χίλια στη ψυχή μας. Αλλά κάθε ταινία θέλει δύο χρόνια. Ενώ με τα τραγούδια είναι άλλο πράμα. Όπως λέει και ο Μπιθικώτσης, όσο κρατά η εκτέλεση ενός τραγουδιού, δύο με τρία λεπτά δηλαδή, τόσο θέλεις να γράψεις ένα τραγούδι. Να λοιπόν εννέα τραγούδια, μπαρ-μπουρ εννέα ταινίες μικρού μήκους. Έχω μπει σε άλλη διαδικασία τώρα με αυτά.

Λέει ο Ηλίας του Χάρη. "Σεβαστείτε τους νόμους του κινηματογράφου". Μα τους σεβαστήκαμε. Κάναμε

Μια πόλη μαγική

1997: Η Θεσσαλονίκη σκηνοθετεί τον πολιτισμό της Ευρώπης

Ετοιμαστείτε, είστε οι πρωταγωνιστές.

ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΗΣ ΠΡΩΤΕΥΟΥΣΑΣ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΗΣ
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ 1997

ΕΛΛΗΝΙΚΟ
ΚΕΝΤΡΟ
ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ

Εξασφαλίζει τη συνέχεια...

...επί της οθόνης!

ΤΑ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΕΚΑΤΟ ΧΡΟΝΙΑ ΤΗΣ ΑΝΘΡΩΠΟΤΗΤΑΣ ΕΙΧΑΝ ΚΑΤΙ ΔΙΑΦΟΡΕΤΙΚΟ.

ΑΔΕΛΦΟΙ ΛΥΜΙΕΡ
ΑΙΖΕΝΣΤΑΙΝ
ΒΕΝΤΕΡΣ
ΣΕΣΙΑ ΝΤΕ ΜΙΑ
ΡΟΣΣΕΛΙΝΙ
ΑΙΒΟΥΡΥ
ΧΙΤΣΚΟΚ
ΤΡΥΦΩ
ΦΕΛΛΙΝΙ
ΓΚΟΝΤΑΡ
ΚΙΣΛΟΦΣΚΙ
ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΣ
ΣΚΟΡΤΣΕΖΕ
ΚΟΥΝΔΟΥΡΟΣ
ΜΑΡΚΕΤΑΚΗ
ΜΠΡΕΣΟΝ
ΚΑΚΟΓΙΑΝΝΗΣ
ΚΑΖΑΝ
ΚΙΟΥΜΠΡΙΚ
ΤΣΑΠΛΙΝ
ΓΚΑΡΜΠΟ
ΛΩΡΕΝΣ ΟΛΙΒΙΕ
ΓΚΕΪΜΠΛ
ΜΠΡΑΝΤΟ
ΤΑΡΚΟΦΣΚΙ
ΠΟΛΑΝΣΚΙ
ΚΙΟΥΚΟΡ
ΜΠΑΣΤΕΡ ΚΗΤΟΝ
ΝΤΡΕΓΙΕΦ
ΜΙΧΑΛΚΩΦ

ΒΙΣΚΟΝΤΙ
ΣΑΟΥΡΑ
ΑΛΑΙΝ ΡΕΝΑΙ
ΜΠΟΥΝΙΟΥΕΛ
ΤΑΒΙΑΝΙ
ΤΑΤΙ
ΑΝΤΟΝΙΟΝΙ
ΑΓΓΕΛΟΠΟΥΛΟΣ
ΜΠΕΡΓΚΜΑΝ
ΖΟΥΛΑΦΣΚΙ
ΝΙΟΥΜΑΝ
ΚΟΥΡΟΣΑΒΑ
ΟΡΣΟΝ ΓΟΥΕΛΣ
ΒΙΒΙΑΝ ΛΙ
ΝΤΕ ΣΙΚΑ
ΛΟΡΕΝ
ΒΟΥΛΓΑΡΗΣ
ΓΚΡΕΓΟΡΙ ΠΕΚ
ΝΙΚΟΛΑΖΟΝ
ΛΑΝΚΑΣΤΕΡ
ΜΠΟΓΚΑΡΤ
ΜΙΤΣΑΜ
ΚΟΠΠΟΛΑ
ΦΟΝΤΑ
ΧΙΟΥΣΤΟΝ
ΜΠΑΚΩΛ
ΑΛΑΝ ΠΑΚΟΥΛΑ
ΚΑΡΥ ΓΚΡΑΝΤ
ΧΕΜΠΟΡΝ
ΜΠΟΡΙΣ ΚΑΡΛΩΦ

ΧΟΦΜΑΝ
ΣΤΡΙΠ
ΑΪΡΟΝΣ
ΓΟΥΝΤΥ ΑΛΛΕΝ
ΚΑΣΣΑΒΕΤΗΣ
ΣΠΙΛΜΠΕΡΓΚ
ΣΠΕΝΣΕΡ ΤΡΕΪΣΥ
ΤΕΪΛΟΡ
ΣΑΔΕΡΛΑΝΤ
ΝΤΕ ΝΙΡΟ
ΡΕΝΤΦΟΡΝΤ
ΚΑΓΚΝΕΥ
ΓΚΑΡΝΤΝΕΡ
ΛΙ ΜΑΡΒΙΝ
ΓΚΛΕΝ ΦΟΡΝΤ
ΝΤΑΝΑΓΟΥΕΙ
ΜΠΙΤΙ
ΠΑΤΣΙΝΟ
ΤΖΙΝ ΧΑΚΜΑΝ
ΜΟΝΤΓΚΟΜΕΡΙ ΚΛΙΦΤ
ΤΖΕΪΜΣ ΝΤΙΝ
ΚΕΡΚ ΝΤΑΓΚΚΛΑΣ
ΤΖΕΣΙΚΑ ΛΑΝΓΚ
ΤΖΙΝΤΖΕΡ ΡΟΤΖΕΡΣ
ΝΤΕ ΧΑΒΙΛΑΝΤ
ΜΠΑΡΝΤΟ
ΤΖΑΚ ΛΕΜΟΝ
ΛΕΣΛΙ ΚΑΡΟΝ
ΜΑΣΤΡΟΓΙΑΝΝΙ

Ο καλός κινηματογράφος - όπως και η καλή

τηλεόραση - προάγει τον πολιτισμό,

δημιουργεί ευαισθησίες, προκαλεί διάλογο,

προσφέρει συγκίνηση, διασκέδαση. Ο καλός

κινηματογράφος, ασπρόμαυρος ή έγχρωμος,

παίζει με τη ζωή, προβάλλει τις αξίες της. Είναι

φυσικό, λοιπόν, που η ΕΡΤ τον στηρίζει.

ΙΝΔΕΟΥΣΗΣ

ΕΡΤ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΡΑΔΙΟΦΩΝΙΑ ΤΗΛΕΟΡΑΣΗ

**100 ΧΡΟΝΙΑ
ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΣ**

10 ΤΡΟΠΟΙ ΝΑ ΑΝΟΙΞΕΤΕ ΤΑ ΑΥΤΙΑ ΣΑΣ

88 **μυσό**
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

ΚΟΡΟΒΑΓΚΟΥ 5 • 54627 ΘΕΣ/ΝΙΚΗ • ΤΗΛ.: 031/254291-2 • FAX: 254293

ΜΕ ΠΙΣΤΗ ΣΤΑ ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΚΑΠΝΑ
ΑΠΟ ΤΟ 1886

Αλλοι γιορτάζουν τα 20 ή 50 χρόνια από την ίδρυσή τους. Εμείς έχουμε ήδη συμπληρώσει 110 χρόνια συνεχούς παρουσίας. Από τότε η πατρίδα μας μεγάλωσε και γνώρισε πολλές αλλαγές. Η Μακεδονία ξανάγινε ελληνική, η Θράκη επίσης. Μεγαλώσαμε κι εμείς.

- Σήμερα διακινούμε το 35% του ελληνικού καπνού.
- Είμαστε η πρώτη ελληνική εταιρεία στο είδος μας, με εργοστάσια σε πέντε χώρες και γραφεία πωλήσεων σε όλο τον κόσμο. Συνεχώς δίπλα στον Έλληνα παραγωγό με τους γεωπόνους μας.
- Δημιουργούμε θέσεις εργασίας για χιλιάδες Έλληνες.
- Διαθέτουμε τον αρτιότερο εξοπλισμό.
- Επενδύουμε δισεκατομμύρια σε νέες εγκαταστάσεις.
- Εξάγουμε σε 87 χώρες.

Πάντα με μοναδικό στόχο να παραμείνουμε στο μέλλον όπως και τώρα οι καλύτεροι.

**Κ Α Π Ν Ι Κ Η
Α. ΜΙΧΑΗΛΙΔΗΣ Α.Ε.**

Μ.Α.Μ

ΝΕΟΙ ΟΡΙΖΟΝΤΕΣ

“Λίγο πριν το τέλος...”

Προτελευταία μέρα σήμερα και της φετινής διοργάνωσης και το σοφά διαμορφωμένο πρόγραμμα των “Νέων Οριζόντων” δεν μας αφήνει ούτε τώρα παραπονεμένους. Ούτε μία, ούτε δύο, μα τρεις ολόκληρες πρεμιέρες περιμένουν και σήμερα τους φανατικούς φίλους αυτού του τόσο ζωντανού τμήματος του Φεστιβάλ. Τρία ενδιαφέροντά και τόσο διαφορετικά μεταξύ τους φίλμ, από τρεις διαφορετικές “ζώνες” των Νέων Οριζόντων.

ψάξιμο, παλιές ιστορίες - εκπλήξεις ξεπηδούν συνεχώς, ιστορίες για έρωτες, πάθη, προδοσίες κι εκδικήσεις, ιστορίες λογικές και “παράλογες”, μαγικές, φανταστικές. Εκεί, στα μέρη που γεννήθηκε κι ο θρυλικός Πάντσο Βίλλα η φύση φαίνεται να έχει τη δικιά της λογική κι ο χρόνος να κυλάει με ιδιαίτερο τρόπο. Μ’ αυτό το υλικό στα χέρια της, η Πορτίγιο φτιάχνει ένα πρωτότυπο ντοκιμαντέρ με στοιχεία μυθοπλασίας, που είναι σίγουρο πως θα συζητηθεί.

Οι “Ανεξάρτητοι Αμερικανοί” εκπροσωπούνται σήμερα από μια

ακόμα δουλειά του γνώριμου πλέον στο κοινό των “Νέων Οριζόντων”, Μάρκ Ράπαπορτ. Η ταινία του “Από το ημερολόγιο της Τζην Σήμεργκ” είναι κάτι παραπάνω απ’ αυτό που ο τίτλος της μας αφήνει να καταλάβουμε. Ο σκηνοθέτης χρησιμοποιώντας δεκάδες αποσπάσματα από ταινίες της αδικαχάμενης ηθοποιού, αλλά και από άλλες ταινίες της εποχής, φτιάχνει ένα συναρπαστικό ντοκουμέντο γύρω από ένα πάντα ενδιαφέρον ενδο-κινηματογραφικό θέμα: την άνοδο και την πτώση των σταρ. Στην κορυφή ως Ζάν ντ’ Αρκ στην ταινία του Οττο

Πρέμινγκερ “Saint Joan”, στη λήθη αμέσως μετά, πάλι στην πρώτη γραμμή με το γκονταρικό “Χωρίς ανάσα”, δεύτερη “κοιλιά” στην καριέρα της αργότερα, μέχρι την μυστηριώδη αυτοκτονία (;) της το 1979. Γιατί και πώς έφθασε σ’ αυτό το τραγικό τέλος, φαίνεται να είναι αυτό που ενδιαφέρει κυρίως το Ράπαπορτ, όπως και γενικότερα ολόκληρη η συγκεκριμένη περίοδος που καταγράφεται, μέσα από τον ίδιο τον κινηματογράφο.

Τρίτη και τελευταία πρεμιέρα για σήμερα, η Ταϊβανέζικη παραγωγή “Σούπερ Πολίτης Κο”, του 45χρονου Ουάν Γεν από την Ταϊπεί, από το κυρίως πρόγραμμα των

τοποιώντας πως ήρθε επιτέλους η ώρα να τακτοποιήσει τους εκρεμείς λογαριασμούς με το παρελθόν του. Μη βρίσκοντας εκεί που μπορεί να βρει την ουσιαστική ανακούφιση, στην κόρη του δηλαδή, που του ανοίγει την αγκαλιά της, συγχωρώντας τον για όλα. Μια ευαίσθητη και ταυτόχρονα “αυστηρή” δουλειά, χαρακτηριστικότατο δείγμα του κινηματογράφου αυτής της ασιατικής χώρας, που πολύ συχνά συνδυάζει τα προσωπικά με τα άμεσα πολιτικά κοινωνικά θέματα, παρουσιασμένα πάντα με έμφαση στο κινηματογραφικό στυλ.

Στις επαναλήψεις της ημέρας

συναντάμε τέσσερις ακόμα δουλειές, όλες ιδιαίτερα ενδιαφέρουσες. Τελευταία ευκαιρία λοιπόν για να απολαύσετε τα εξής: Την τελευταία δουλειά του Μοσέν Μάχραλμπαφ “Σαλάμ Σινεμά”, ταινία φόρο τιμής στην 7η τέχνη και όχι μόνο. Την ιδιαίτερα στυλιζαρισμένη “Ψευδαισθηση” από την Ιαπωνία, σε σκηνοθεσία του Χιροκάζου Κόρε-

“Νέων Οριζόντων”. Ο ήρωας της ταινίας έχει γνωρίσει για πάρα πολύ καιρό την αβάσταχτη σκληρότητα της μοναξιάς. Δεκάξι χρόνια στη φυλακή για πολιτικούς λόγους κι αμέσως μετά, δεκατέσσερα χρόνια σε οίκο ευγηρίας, απομονωμένος απ’ όλους, βυθισμένος στις τύψεις για τον θάνατο ενός αγαπημένου του φίλου και συντρόφου, που εκτελέστηκε εξαιτίας του. Μια καρδιακή προσβολή έρχεται να δώσει ένα ακόμα δυνατό χτύπημα στον κουρασμένο Κο, που βρίσκεται το κουράγιο να το “εκμεταλλευτεί” θετικά, συνειδη-

Έντα (που απ’ ότι καταλάβαμε θα πίνει νερό στο όνομα του Αγγελόπουλου). Το πανέξυπνο ντοκιμαντέρ “Σέλιλοϊντ κλόζετ” των Ρομπ Εποτάϊν και Τζέφρι Φρίντμαν, σχετικά με τον τρόπο αντιμετώπισης της ομοφυλοφιλίας από το Χόλλυγουντ. Τέλος το ιδιόμορφο φιλμ του Πορτογάλου Ζοάου Σεζάρ Μοντεϊρου “Η κωμωδία του Θεού”, που κέρδισε πρόσφατα το Μεγάλο Ειδικό Βραβείο της κριτικής επιτροπής στο φεστιβάλ Βενετίας.

Αντώνης Σακάρας

ΤΖΟΥΝΤΙΤ ΈΛΕΚ

Σκηνοθέτης της ταινίας “Ξύπνημα”

2. Εσείς προσωπικά, είχατε κάποια προβλήματα με τη εξουσία;

Πάρα πολλά. Είχα ένα σενάριο κάποια στιγμή (1970) με ιστορικό θέμα από την εποχή των Αψβούργων (18ος αιώνας) και της Αυστριακής Αυτοκρατορίας, που θεωρήθηκε παραβολή - σχόλιο για την κατάσταση στη σύγχρονη Ουγγαρία. Αποτέλεσμα; Για δέκα ολόκληρα χρόνια υπήρχε μια “άτυπη” απαγόρευση για μένα. Δέκα σενάρια μου απορρίφθηκαν και αρκέστηκα να κάνω κάποια ντοκιμαντέρ, που πήγαν πολύ καλά κι απέσπασαν αρκετά βραβεία σε ειδικευμένα, ξένα φεστιβάλ. Τελικά το σενάριο αυτό κατάφερα να το γυρίσω το 1980, χρησιμοποιώντας όλους τους αντικαθεστωτικούς φίλους μου. Παίχθηκε μόνο μια φορά στη τηλεόραση, δεν έγινε ποτέ blow up από τα 16 mm κι ακόμα κι ο “κομισάριος” των πολιτιστικών το αγνοούσε, μέχρι που διάβασε γι’ αυτό σ’ ένα άρθρο της γαλλικής Monde.

3. Δεν είναι παράδοξο που επιτράπη η προβολή του στην TV, ενώ απαγορεύτηκε στους κινηματογράφους;

Είναι, αλλά βλέπετε αυτοί γνώριζαν μόνο την περιφημη ρήση του Λένιν για τη δύναμη του κινηματογραφικού μέσου. Ευτυχώς την εποχή του Λένιν δεν υπήρχε TV κι έτσι δεν είπε κάτι σχετικό και γι’ αυτήν (γελάει και πάλι).

Αντώνης Σακάρας

1. Βλέποντας το σύντομο βιογραφικό σας διαπιστώσαμε πως βρίσκεστε εδώ και δεκαετίες στο χώρο του σινεμά κι έχετε κάνει αρκετές ταινίες. Είναι όμως μόλις η πρώτη φορά που βλέπουμε δουλειά σας στη χώρα μας. Πόσο δύσκολο είναι να περάσει ένας Ούγγρος δημιουργός τα σύνορα της χώρας του;

Κατ’ αρχήν θα πρέπει να σας πω, πως μπορεί για σας οι ταινίες που έχω κάνει να είναι αρκετές, για μένα όμως δεν είναι. Όχι όσες θα ήθελα (γελάει). Έχετε πάντως δίκιο. Η κανονική διανομή, στο εμπορικό κύκλωμα είναι δύσκολη για τις ταινίες μας κι όχι μόνο λόγω των θεμάτων τους ή της γλώσσας, αλλά κι εξαιτίας του προηγούμενου καθεστώτος του υπαρκτού σοσιαλισμού, που για σαράντα χρόνια μας κράτησε απομονωμένους σαν χώρα.

ΕΠΕΤΕΙΑΚΕΣ
ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ

Με αφορμή τον εορτασμό για τα 100 χρόνια του Κινηματογράφου στο 36ο Φεστιβάλ Θεσσαλονίκης, η νεοσύστατη Μακεδονική Ταινιοθήκη παρουσιάζει, στο φουαγιέ του Κ.Θ.Β.Ε., έκθεση 60 φωτογραφιών των αδελφών Μανάκια, πρωτοπόρων του Ελληνικού και Βαλκανικού Κινηματογράφου, από το πολύτιμο αρχείο του Συλλόγου Αβδελλιωτών, καθώς και στο συνεδριακό κέντρο της Δ.Ε.Θ., έκθεση μουσειακών μηχανών προβολής, με αντίστοιχες φωτογραφίες παιδιών Σινεμά της Θεσσαλονίκης.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ

Ο Κινέζος σκηνοθέτης Χε Τζι-αντζούν με την ταινία του “Ο Ταχυδρόμος” που συμμετέχει στο Διεθνές Διαγωνιστικό πρόγραμμα δεν θα παρευρεθεί στο Φεστιβάλ. Η κυβέρνηση της Κίνας δεν του επέτρεψε να βγει από την χώρα. Ως γνωστόν η ταινία του έχει απαγορευτεί στην Κίνα. Ο σκηνοθέτης έχει περάσει στη “μαύρη λίστα” και είναι έτσι αποκλεισμένος από τις κρατικές επιχορηγήσεις.

ΓΕΥΣΤΙΚΕΣ ΔΟΚΙΜΕΣ
ΣΤΟ ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΑΠΟ
ΤΟ ΚΤΗΜΑ ΚΑΡΡΑ -
DOMAINE CARRAS

Γευστικές δοκιμές των διεθνώς αναγνωρισμένων κρασιών του κτήματος Καρρά δίνουν την ευκαιρία στο οινόφιλο κοινό της 7ης Τέχνης να γνωρίσει συγχρόνως και την Τέχνη του Κρασιού.

Η γνωριμία αυτή με τον αμπελοοινικό πλούτο των Πηγαίων Μεσσήνων, στη Χαλκιδική, που είναι ζώνη Ονομασίας Προέλευσης, γίνεται καθημερινά στο Συνεδριακό Κέντρο Ιωάννης Βελλίδης, από 11.30 έως 16.00, καθ’ όλη τη διάρκεια του Φεστιβάλ.

A R T
AND
ΜΟΥΡΑΓΙΟ
E A T I N G

ΚΑΤΟΥΝΗ 9 • ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ (ΛΑΔΑΔΙΚΑ) • ΤΗΛ. 031/ 253.141

TV **100**

FM **100**

FM **101**

FM **100.5**

ΛΟΓΟΥ & ΤΕΧΝΗΣ

Πανόραμα 98.4

ΚΑΛΑΜΑΡΙΑ
93.4
ΤΟ ΔΗΜΟΤΙΚΟ
ΡΑΔΙΟΦΩΝΟ

ΕΓΝΑΤΙΑ
...για Σένα

TV **100**
KANALI 50

FM **95.1** STEREO
ΣΩΜΟΡΑΔΙΟ

ΡΑΔΙΟ
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

ΧΑΜΕΝΟΙ ΣΤΟ ΔΙΑΣΤΗΜΑ

ΣΥΝΤΟΜΑ ΚΑΙ ...ΣΤΟ ΧΩΡΟ ΣΑΣ

Μια πραγματική ιστορία, που αναφέρεται στο άγχος και στην αγωνία που νοιώθει ο κάθε ένας από μας, τη στιγμή που μένει μόνος και αβοήθητος μέσα στο χάος της τεχνολογίας. Computers, Μηχανοργάνωση, Δίκτυα, Τηλεπικοινωνίες... όλα καλά κι ωραία, αλλά ποιός θα τα υποστηρίξει; Και ποιός, θα εκπαιδεύσει το προσωπικό; Ποιός θα δώσει υπεύθυνες και σοβαρές λύσεις στα όλο και αυξανόμενα προβλήματα; Γιατί οι υποσχέσεις περισσεύουν και οι ιστορίες δεν έχουν πάντα αίσιο τέλος...

access
COMPUTING A.E.

COMPAG
SYSTEMS
RESELLER

Novell
Networking
Partner

ACCESS Computing A.E.
Μ. Μητόσαρη 2, 546 43 Θεσσαλονίκη - Τηλ: 86 13 13 - Fax: 82 27 94

CD-ROM & MULTIMEDIA

Ιανός

BIBΛΙΟΠΩΛΕΙΟ - GALLERY

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ 7 - ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
ΤΗΛ: 277 004 - FAX: 284 832

το πρώτο
ηλεκτρονικό
βιβλιοπωλείο
της
Θεσσαλονίκης

Με CD-ROM ελληνικά και ξένα, εκπαιδευτικά, εγκυκλοπαιδικά, επιστημονικά, εκμάθησης ξένων γλωσσών, τέχνης, κινηματογραφικά, παιδαγωγικά και ψυχαγωγικά παιχνίδια.

ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ ΘΡΑΚΗΣ

ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ ΘΡΑΚΗΣ

Τέτοια
Τράπεζα
Ευχαρίστως!

Τράπεζα Μακεδονίας Θράκης.
Σύγχρονη, ευέλικτη,
αυτοματοποιημένη.
Με νέο πρόσωπο
δημιουργεί ένα νέο
τραπεζικό πρότυπο!

Αμεση, ανθρώπινη με
σεβασμό προς τον πολύτιμο
χρόνο σας και φιλική.

Η Τράπεζα που εξελίσσεται
διαρκώς προς όφελός σας!

ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ ΘΡΑΚΗΣ
Η μεγάλη Τράπεζα
της Β. Ελλάδας και
σύντομα των Βαλκανίων.

ΣΠΟΥΔΕΣ, ΜΕ ΤΟ ΖΟΡΙ Ή ...

ΣΧΟΛΗ ΚΙΝΗΜΑ
παράθεση

παράθεση

ΣΧΟΛΗ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ & ΤΗΛΕΟΡΑΣΗΣ

ΠΡΑΚΤΙΚΗ ΕΞΑΣΚΗΣΗ ΣΕ ΚΑΝΑΛΙΑ

Νέα τμήματα Σεπτέμβριος '95

Πληροφορίες: Νεμέας 14 Χαριλάου, Θεσσαλονίκη. Τηλ: 32 69 66, 32 71 36

ΔΕΝ ΓΕΝΝΙΕΣΑΙ ΓΝΩΡΙΖΟΝΤΑΣ ΣΙΝΕΜΑ. ΜΑΘΑΙΝΕΙΣ

Η ζωή που θά' θεήες του Γιάννη Οικονομίδη (ντοκιμαντέρ)

Ο σκηνοθέτης Γιάννης Οικονομίδης, βραβευμένος δύο φορές στο φεστιβάλ της Δράμας, μας μεταφέρει στην πατρίδα του την Κύπρο. Ένα οδοπορικό κατά μήκος της πράσινης γραμμής, του νέου αυτού συνόρου που χωρίζει στα δύο το νησί. Ένας ηλικιωμένος άνδρας καπνίζει κι αγναντεύει στον ορίζοντα την όμορφη κι έρημη Αμμόχωστο. Μεταξύ τους η θάλασσα. Είναι τόσο κοντά, που βλέπεις τους τουρκοκύπριους ψαράδες. Ξεκινά με το φορτηγάκι του και το μυστήριο φορτίο του για ένα ταξίδι πάνω στη νεκρή ζώνη, τη γραμμή που χώρισε τους ανθρώπους όταν ζούσαν ειρηνικά. Από το ραδιόφωνο δίνεται το σημερινό στίγμα του νότου. Διαφη-

μίσεις ακούγονται και φανερώνουν ότι ο κόσμος έχει συνηθίσει και ευημερεί επαγγελματικά. Τραγούδια λαϊκά του Τοιτσάνη, του Καζαντζίδη, του Νταλάρα ραγίζουν την καρδιά. Κάθε τόσο σταματά σε χωριά της γραμμής, η οθόνη γεμίζει εικόνες οπτιών, φαντασμάτων από την απέναντι πλευρά, μινιαρέδες και το κάλεσμα του μουεζίνη μπλέκονται με τις μαρτυρίες των Ελληνοκύπριων για τον πόθο, τη νοσταλγία να επιστρέψουν στα σπίτια τους, τα χωριά τους. Πρόσφυγες στην ίδια τη γη τους. Εντυπωσιακό το σθένος όσων παραμένουν εκεί, δεν τους σκιάζει ο φόβος, μην κάποια μέρα ξαναεπισκεφθούν οι εχθροί.

Π.Κ.

Δέκα χρόνια μετά της Πόπης Αλκουλή (ντοκιμαντέρ)

Μόλις πριν ένα μήνα, στο Πεκίνο συνήλθε η ανα δεκαετία σύνοδος του ΟΗΕ για τα δικαιώματα των γυναικών. Περίπου 50000 γυναίκες συγκεντρώθηκαν εκεί για να θέσουν το πλαίσιο της θέσης της γυναίκας στο 2000.

Η ταινία ντοκιμαντέρ της γνωστής ντοκιμενταρίστρας Πόπης Αλκουλή ασχολείται ακριβώς με τον προσδιορισμό της θέσης της ελληνίδας. Μετά από αγώνες και θυσίες ενός ολόκληρου αιώνα υπέρ της ισότητας άνδρα-γυναίκας, της ισομισθίας τους στη δουλειά. Η επέμβαση

της Ευρωπαϊκής Ένωσης στο θέμα αυτό έφερε το ποθούμενο αποτέλεσμα το 1984. Οι ελληνίδες κατοχύρωσαν το δικαίωμα αυτό νομικά. Με ζωντανές μαρτυρίες γνωστών γυναικών για τον αγώνα τους στον κοινωνικό χώρο, μέσα από ιστορικά ντοκουμέντα, φίλμ αρχείου, σπάνιες και ανέκδοτες φωτογραφίες και δραματοποιημένα πασίγνωστα ελληνικά τραγούδια μας κατατοπίζει αντικειμενικά για την κατάσταση στην οποία βρίσκονται οι γυναίκες στην ελληνική κοινωνία σήμερα, δέκα χρόνια μετά το 1984.

Π.Κ.

Π ελληνικό ηθογραφικό

ΤΡΑΝΖΙΤΟ

της
Ισαβέλλας Μαυράκη

Τράνζιτο περνά από την Ελλάδα ο παράξενος ξένος που θα συναντήσει την Άννα μια νύχτα. Είναι μια πετυχημένη δημοσιογράφος, η ζωή της άνετη και οργανωμένη. Ο κόσμος της τέλειος. Φαινομενικά. Γιατί μέσα από τη σχέση που αναπτύσσεται μεταξύ τους, ο ρυθμός της ζωής της, αλλάζει, η πορεία της εξελίσσεται δίχως την συνήθη ισορροπία της. Το ακραίο πάθος που δημιουργείται στη σχέση την καθιστά συναρπαστική αλλά και εφιαλτική. Η Άννα τον ερωτεύεται για όλα που αυτός δεν έχει πάνω του, αλλά που η ίδια αναζητά στον εαυτό της. Καθώς πορεύεται στους μυστήριους σκο-

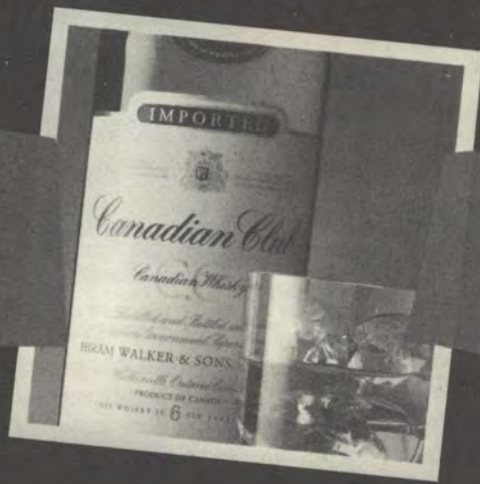

τεινούς χώρους του, ανακαλύπτει το δικό της προσωπικό δρόμο. Κι όλα αυτά συμβαίνουν παράλληλα με τη δημοσιογραφική έρευνα για τον εντοπισμό μιας σπείρας λαθρομεταναστών. Η ερωτική ιστορία δεν έχει διάρκεια. Τράνζιτο, είναι το ίδιο το ερωτικό πάθος τελικά. Σε ακραίες καταστάσεις, όπως αυτή στην ταινία, ο άλλος είναι ένας σύντομος σταθμός στο ταξίδι προς την ανακάλυψη του εαυτού του. Στην ιστορία της ταινίας υπάρχει και ο αρχισυντάκτης της εφημερίδας όπου εργάζεται η Άννα. Η σχέση τους είναι στο τέλος της. Αν και δεν θέλουν να το παραδεχτούν. Η Άννα θα προτιμήσει την εφημερίδα από την τηλεόραση με τις τυποποιημένες εικόνες και το κυνήγι της τηλεθέσης.

Π.Κ.

8 από σας έκλεψαν κάτι σήμερα.
11 είστε ακόμα ερωτευμένοι με τη
δασκάλα σας του δημοτικού.
2 από σας είστε εξωγήινοι.

Φαίνεστε συνηθισμένοι άνθρωποι αλλά
νομίζετε ότι κι αυτό είναι συνηθισμένο ούισκυ.

**NO
ORDINARY
WHISKY**

"Μαγεμένοι"

Ο Γιώργος Καρυπίδης
δηλώνει για την ταινία
του στο ΠΡΩΤΟ ΠΛΑΝΟ:

"Όλα θα μπορούσαν να είναι ιδυλλιακά για τον Ανδρέα και την κόρη του Σοφία. Όμως καθώς το ένα θανατηφόρο και ανεξήγητο ατύχημα ακολουθείται από ένα άλλο, τα όνειρα μπλέκονται με την πραγματικότητα, η νύχτα καλύπτει τη μέρα, το παρελθόν εισβάλλει στο παρόν..

Τί καταδιώκει τη Σοφία;
Τί βασανίζει τον Ανδρέα;
Γιατί σιωπά η Μαρία;
Τί φοβάται ο γιατρός;
Τί ξέρει η Άννα;
Τί κρύβει ο μουσικός;
Κι ο νεκρός παππούς, γιατί σκεπάζει το πρόσωπό του;
Μήπως είναι όλοι **ΜΑΓΕΜΕΝΟΙ;**"

Π.Κ.

Το 36ο Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης υποστηρίζεται από την Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων και πραγματοποιείται σε συνεργασία με τον Οργανισμό Πολιτιστική Πρωτεύουσας της Ευρώπης-Θεσσαλονίκη 1997 και την Επιτροπή του Υπουργείου Πολιτισμού για τον εορτασμό των 100 χρόνων του κινηματογράφου. Βασικός χορηγός της φετινής διοργάνωσης είναι η ΕΤ-1.

Χορηγός του τμήματος Ματιές στα Βαλκάνια είναι ο Ράδιο-Αντέννα Θεσσαλονίκης, 97,5 Fm

ΠΡΩΤΟ ΠΛΑΝΟ
Καθημερινή Εφημερίδα του 36ου Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης
Αρ. φύλλου 9
Σάββατο 11/11/95

Εκδότης
Μιχάλης Δημόπουλος

Διευθυντής έκδοσης
Πάνος Μανασσής!!

Αρχισυντάκτης
Σωτήρης Ζήκος

Υπεύθυνος σύνταξης
Παντελής Καρακάσης

Σύνταξη:
Μαρία Ιωάννου
Θωμάς Λιναράς
Κληροπάτρα Πατλάκη
Αντώνης Σακάρας
Ρένα Χαριτίδου

Σύμβουλος έκδοσης
Αντώνης Κιούκας

Φωτογραφία
Ζαρζώνη

Art director
Θωμάς Δαλαγδής

Εκτύπωση
Τυπο-Μουγκός

Νάνι Μορέτι

Ένας άνθρωπος - μηχανή του σινεμά

1. Πώς ξεκινήσατε την περιπέτειά σας με τον κινηματογράφο; Μου φαίνεται ότι ένα όνειρο σας έφερε σ' αυτόν.

Αληθινά, από μικρός ήθελα μια κάμερα να κινηματογραφώ, ήθελα να παίζω σαν ηθοποιός. Ξεκίνησα έτσι με μια κάμερα σούπερ-οχτώ σε ηλικία δεκαοχτώ χρονών όσο ήμουν μαθητής στο λύκειο. Μετά πήγα σε σκηνοθέτες και τους είπα ότι θέλω να δουλέψω σαν παιδίδεύτερο χέρι, βοηθός, εθελοντής. Καθόμουν στα γυρίσματα σε μια γωνία σιωπηλός, δεν ενοχλούσα κανένα. Έτσι δεν ήμουν βοηθός, αλλά σκηνοθέτης. Σκηνοθετούσα τη δική μου ταινία στο πλατό που γύριζε ο σκηνοθέτης τη δική του ταινία. Στις πρώτες μου ταινίες είχα σύμμαχο τις κινηματογραφικές λέσχες. Θεωρώ ότι από κει ξεπήδησα. Σαν παιδί τους. Ύστερα δοκίμασα και πήγα στην κινηματογραφική βιομηχανία, που στην Ιταλία ήταν μεγάλη.

2. Βρήκατε ανταπόκριση στον επαγγελματικό πλέον χώρο του σινεμά;

Αν δεις πως είμαι ένας άνθρωπος-μηχανή και τα κάνω όλα, σενάριο, σκηνοθεσία, ηθοποιία, παραγωγή, και διανομή των ταινιών μου, μάλλον δεν βρήκα αυτό που ήθελα. Ακολουθήσα λοιπόν το δικό μου δρόμο, όσο μοναχικός κι αν ήταν. Σήμερα μπορώ να πω, πως ήρθε μια πλατιά αναγνώριση των ταινιών μου. Πρώτα στη Γαλλία, και ύστερα σ' όλο τον κόσμο, ιδιαίτερα με τη ταινία μου "Αγαπημένο μου ημερολόγιο".

3. Και στην Ιταλία υπάρχει ανταπόκριση του κοινού στο έργο σου, ποιά είναι;

Στην Ιταλία έχω ένα κοινό που έγινε το δικό μου κοινό. Αναγκάστηκα να γίνω διανομέας των ταινιών μου αποκτώντας μια αίθουσα στη Ρώμη δική μου. Όχι ως αυτοάμυνα, αλλά για τη χαρά και το κέφι να μπορούν κι άλλες ταινίες αποκλεισμένες από τη πλατιά διανομή να φθάσουν στους θεατές. Στην Ιταλία ιδιαίτερα, οι αίθουσες πέρασαν καθ' ολοκληρία στους αμερικάνους. Και απαντώ στη κυριαρχία τους, πως πρέπει να κάνουμε προσωπικές ταινίες, δηλαδή ταινίες όχι στάνταρ, αλλά με στυλ πέρα από τη συμβατικότητα, που σαρώνει τα πάντα στη ζωή μας. Για μένα αυτό είναι το ευρωπαϊκό σινεμά, η προσωπική μας ματιά και η διαφορετικότητα στο στυλ.

4. Νοιώθεις μόνος ανάμεσα σε δύο γενιές, των Ταβιάνι, Σκόλα, Φελλίνι από τη μια και Αμέλιο, Τορνάτορε από την άλλη;

Δεν μου αρέσει να μιλήσω σχηματικά για γενιές. Γιατί δεν γνωρίζω

που τελειώνει η μία και που αρχίζει η άλλη. Ούτε γύρω από τον σημερινό κόσμο μπορώ να μιλήσω, να πω τη γνώμη μου.

5. Ο κινηματογράφος σου όμως διαφέρει, είσαι ανάμεσα σε δύο εποχές. Όσο κι αν οι ταινίες σου περιέχουν το κωμικό στοιχείο, πιο βαθιά είναι τραγικές.

Εμένα μ' ενδιαφέρει το όριο μεταξύ κωμικού και τραγικού. Δεν νοιώ-

θω καλλιτέχνης κωμωδίων. Το κοινό βλέπει κωμωδίες ή δράματα. Εμένα μου βγήκε στη ζωή μου το πάντρεμά τους. Να μιλώ για έναν κόσμο πολιτικό, κοινωνικό και για τη γενιά μου. Οδυνηρές στιγμές με κωμικές αναφορές. Κι όλα μου βγαίνουν απρογραμμάιστα, έτσι όπως συμβαίνουν τα πράγματα στη καθημερινότητα. Είναι μια αυτοειρωνία υποχρεωτική, μια προσπάθεια να μη πέσω στο γελοίο. Σαν μια θεραπευτική λειτουργία κάνω σινεμά κι έτσι θέλω να νοιώθουν οι θεατές μου.

5. Παράλληλα έχεις μια τάση να βλέπεις τα πράγματα της Αριστεράς στην Ιταλία και να κριτικάρεις τα κακώς κείμενα.

Με τη ταινία "Παλομπέλα Ρόσα" πρόβλεψα το ξέσπασμα της

κρίσης της αριστεράς στη χώρα μου. Και στη "Λήψη" κινηματογράφησα απ' ευθείας τις συζητήσεις και προβληματισμούς των αριστερών στη βάση τους κι όχι στην ηγεσία. Σαν ντοκουμέντο για τη δική μου σκέψη. Μπορεί κάποτε να αποβούν χρήσιμο υλικό για κάποια ταινία. Αλλά θέλω να μιλώ γενικότερα ως Ιταλία κι όχι ως αριστερά. Υπάρχουν όντως κάποιες ανωμαλίες, αλλά προτιμώ να μην ανοίξουμε τώρα αυτό το κεφάλαιο.

6. Λατρεύεις το πόλο σαν σπορ, γιατί;

Ναι είμαι φανατικός παίχτης της μπάλλας του νερού. Ξεφεύγω από τα κινηματογραφικά και τ' άλλα που με βασανίζουν στη ζωή και βρίσκομαι σ' ένα τόσο διαφορετικό περιβάλλον και κόσμο. Θα ήθελα να χόρευα για παράδειγμα πολύ καλά. Παρόλα αυτά το "Φλας Ντανς" δεν μου άλλαξε δα τη ζωή μου.

7. Επιδιώκεις με τις ταινίες σου να φέρεις κάποιο μήνυμα, να καταθέσεις την άποψή σου στα πράγματα της χώρας σου;

Φυσικά, ως πολίτης, μόνο αν νομίζεις πως έχεις μια άποψη να τη καταθέσεις στη κοινωνία, συμφωνώ. Για την κατηγορία όμως των πολιτικών ταινιών και των στρατευμένων σκηνοθετών, ως θεατής είμαι επιφυλακτικός, στο να θέλουν δηλαδή ν' αλλάξουν τα κεφάλια των θεατών, τη σκέψη του κοινού.

9. Πώς νοιώθεις στο φεστιβάλ με το αφιέρωμα που σου κάνει;

Ευχαριστώ για το ωραίο βιβλίο που ετοίμασε το Φεστιβάλ. Είναι σπουδαίο, μου άρεσε πολύ. Χαίρομαι που το κοινό εδώ, οι έλληνες θα γνωρίσουν τις ταινίες μου. Είναι καιρός νόμιζω όχι μόνο το "Αγαπημένο ημερολόγιο" αλλά και οι άλλες ταινίες μου να προβληθούν κι εδώ.

Παντελής Καρακάσης

Nelson Pereira dos Santos

Nelson Pereira dos Santos, the chairman of the jury in the international Competition of Thessaloniki Film Festival, has directed many films reflecting Brazilian popular culture.

It's his first time here and he finds the festival very well organised, while he finds very good the selection of films. Mr Pereira thinks it is very important to help new talents and new directors have an immediate contact with the audience.

According to Mr Pereira Thessaloniki's Film Festival is a specialised one, where he had the opportunity to see movies from Lithuania or Arebitran, something very difficult to other International Festivals. He says the other Film Festivals look for

market films, whereas in Thessaloniki the first and important thing is the quality of the film and the talent of the directors and actors.

Mr Pereira also said that the retrospective to Kieslowski is the most complete retrospective he has seen. He did not forget to mention Michael Cacoyannis, saying that he is a great admirer of his, and called him as "one of the best derectors of his generation". He recalled the first meeting of directors in 1956 in Paris, when Cacoyannis's career was an example for the others.

Referring to Nanni Moretti, Mr Pereira said that he is not an Italian director, but one of the most representative and very original italian actors.

He did not forget to say a few words for Thessaloniki which he considers as the right place for a Festival like this to be held, a beautiful city with very nice and sweet people.

E-mail: marcom@compulink.gr
Web Address: http://www.compulink.gr

Η COMPU LINK ΣΑΣ ΟΔΗΓΕΙ ΣΤΗ ΝΕΑ ΕΠΟΧΗ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ ΚΑΙ ΠΡΟΒΟΛΗΣ

- Αξιοποιήστε τις άπειρες δυνατότητες που σας προσφέρουν το δίκτυο της CompuLink και το Internet.
- Προβληθείτε στην παγκόσμια αγορά μέσω του Web Server "COSMOS" της CompuLink.

ΑΘΗΝΑ: Λ. Συγγρού 44, 117 42, τηλ.: 9238.672-5, fax: 9242.219
ΘΕΣ/ΝΙΚΗ: Αριστοτέλους 7, 546 24, τηλ.: 287610, fax: 282663